

Λενέτα Στράνη

ΑΛΠΙΚΗ ΖΩΝΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΙΧΛΗ

Περιεχόμενα

Ἐν ἀναμονῇ πάντοτε	9
Ἐσαεὶ ἀναπάντητο	10
Σε ἀλπικὴ ζώνη	11
Πορεία ἕως ἐσχάτων	12
Μνήσθητι Ἄνθρωπε	13
Τὸ μαλακὸ φῶς μιᾶς ὕδατογραφίας	14
Τὸ ἀτύχημα	15
Μεταμεσονύκτιο συμβάν	16
Ἄντι-θέσεις	17
Ἀσύμφορη μάχη	18
Ἀντιστροφή βιολογικοῦ ρυθμοῦ	19
Ἀμήχανη ἐπιθυμία	20
Ὁ μικρόκοσμος	21
Ὅμοιδῆ	22
Οἱ μικρὲς ὥρες	24
Ἡ συνάντηση	25
Μουσικὸ σύνολο δωματίου	26
Μετὰ ἀπὸ καιρὸ	27
Ἡ νεοφερμένη	28
Στέρηση	29
Οὐδὲν μένει	30
Ἐνθεν καὶ ἔνθεν	31
Τὸ φῶς ἐάλω	32
Ἀκριβὰ λάφυρα	33
Στενότης ὀρίων	34
Γεγονὸς μὴ ἀναστρέψιμο	35
Συγκρίσεις	36

Φθινοπωρινὸς περίπατος	37
Τὸ ἔλασσον ἐρώτημα	38
Μονομαχία σὲ ρυθμὸ ἐννιά ὄγδοα	39
Ἡ οὐτοπία τόπον ἀναζητεῖ	40
Σὲ περίοδο ἰσχνῶν ἀγελάδων	42
Ἡ φασκιά	43
Ἡ ἀπειλή	44
Ἄοδος ἐρέβους	45
Ἡ παραίτηση	46
Αὐτοχειρία	47
Προσμονή	48
Τὸ πέρασμα	49
Ἐκκλήση	50
Τὸ ὄνειρο	51
Ἀγκαλιὰ μὲ τὸ λυκόφως	52
Ταξίδι στὸ χωροχρόνο	53
Mater Dolorosa Ψάλμος β΄	54
Οἱ ἐξόριστες λέξεις	56
Παρα-πόνων ὠδὴ	57
Ἡ διέξοδος	58
Ὁ προπομπὸς	59
Ἀναμετρήσεις	60
Ἐκτὸς νυμφῶνος	61
Ἀλόγιστο ξόδεμα	62
Ἡ ἐπιστροφή	63
Μεταβατικὸν ἄγος	64
Ἡ δεξίωση	66
Ἀπόδοση τιμῶν	67
Μὲ θεὰ τὸ σκοτεινὸ	68
Ἐγκώμια ἐπιλυχνίων ὠρῶν	69

ΣΤΕΝΟΤΗΣ ΟΡΙΩΝ

Όσο μεγάλωνε λιγότευε ό
ούρανός· πλησίαζαν
καί οί γραμμές τών όριζόντων

Τό μυστικό άπ' τό παράθυρο
μιά δρασκελιά. Οί ρεμβασμοί
άπώλεσαν τή γοητεία

Σκυμμένη τάιζε άδέσποτα τής
γειτονιάς: τή Φρόσω έναν
άλλήθωρο καί μιá Μαρούλα

Δίχως άπόσταση τό βλέμμα
άρνιόταν τή διαδρομή
Στά νιάτα κάποτε ένέδιδε με
τή μακρότη

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Βάδιζε μὲ τὸν ἑαυτὸ της συνοδὸ
σὲ δάσος ἀπὸ φυλλοβόλες λέξεις
Ἡ ὑγρασία νότιζε τὰ πέλματα
Βήματα φθινοπωρινὰ ὀξειδωμένα

Πρόσεχε
ποῦ πατᾶς τὸν προειδοποίησε μπορεῖ
νὰ πέσουμε σὲ ἀπύθμενη χαράδρα
Τόσα πολλὰ κιτριτισμένα φύλλα
Εἶναι παχὺ τὸ στρῶμα τῆς φθορᾶς

Πλάι σου
θά 'μαι τί φοβᾶσαι τῇ στροβίλισε
μὲ κείνον τὸν νεανικὸ ἐνθουσιασμό του
Ἀκολουθῶ τὶς μελωδίες τῶν τριγμῶν

Κράτα με ἀπ' τὸ χέρι καὶ προχώρα

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Τὸ ἴδιο πάντα πλάνο στὸν καθρέφτη. Τὴν
ἔδειχνε ὄρθια νὰ περιμένει στὴν ἀκτὴ

Πυξίδες χάρτες ταξιδιωτικοὶ ἡμερολόγια
ξεχείλιζαν ἀπ' τὴ βαλίτσα τῆς στὴν ἄμμο
Τὸ πλοῖο ἔφτανε στὴν ὥρα του· ἐκτὸς
πλαisiού. Δὲν ἔριχνε ἄγκυρα ποτὲ σὲ ἀβαθῆ

Ἐπιβαλλόταν νὰ διανύσει τὴν ἀπόσταση
νὰ κολυμπήσει ὡς ἐκεῖ μὲ τὶς ἀποσκευές τῆς
Κάθε φορὰ πού τό 'βλεπε νὰ ξεμακραίνει
τὸ ἀποχαιρέταγε βγάζοντας τὸ καπέλο τῆς

Ἴσως τὴν τρόμαζε ἡ καθαρότης τοῦ νεροῦ τὸ
βάθος τῆς ἀπόφασης ἢ ἄπλα. Μπορεῖ ἀκόμη
νὰ τῆς ὑποσχέθηκε κάποιον δελφίνι
πὺς θὰ τὴν πῆγαινε στὴν ἀσημένια ράχη του

Τί σιωπὴ ὅταν ἐπέστρεφε τὸ ἀπόβραδο καὶ οἱ
πικροδάφνες στοὺς ἀμμόλοφους νὰ εὐωδιάζουν

ΑΓΚΑΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ

Ξεφλούδιζε ό πόθος στά σεντόνια
σάν τήν άρχαία έλιά
στά χάδια τοῦ άνεμου. Κάτω

άπ' τή φλούδα όνόματα ξεθωριασμένα
μές στά κλαδιά του
έγκαταλειμμένες οί φωλιές. Μά

όταν έκλεινες στόν ἴσκιο του τά μάτια
σε κοίμιζαν άπόηχοι έρωδιῶν

Άριες παρελθόντος χρόνου

